

1899. Сборникъ Постановленій Великаго Княжества Финляндскаго. № 28.

(Публиковать въ дерквахъ).

Финляндскому Генераль-Губернатору.

При закрытіи вами, 18 минувшаго Мая, чрезвычайнаго сейма, представители сословій довели до МОЕГО свѣдѣнія о тревожномъ ихъ настроеніи, вызванномъ предстоящимъ преобразованиемъ воинской повинности въ Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и обнаруженіемъ Манифеста 3 Февраля сего года.

Къ прискорбію МОЕМУ, изъ рѣчей ландмаршала и тальмановъ Я усматриваю, что земскіе чины не усвоили соображеній общегосударственной пользы, коими необходимость этихъ мѣръ обусловливается, и дозволили себѣ неумѣстныя о нихъ сужденія. Поручаю вамъ объявить во всеобщее свѣдѣніе, что сужденія сіи неправильны и не соотвѣтствуютъ установившемуся съ начала нынѣшняго столѣтія положенію дѣлъ, при коемъ Финлядія есть составная часть Государства Россійскаго, съ нимъ нераздѣльная.

Я желаю также, чтобы финскому народу было извѣстно, что, принявъ при восшествіи на Престоль священный долгъ пещись о благѣ всѣхъ народностей, Россійской Державѣ подвластныхъ, Я призналъ за благо сохранить за Финляндіей особый строй внутренняго законодательства, дарованный ей МОИМИ Державными Предками. Въ то же время, Я принялъ на СЕБЯ, какъ наслѣдіе прошлаго, заботу объ опредѣленіи силою положительнаго закона отношеній Великаго Княжества къ Россійской **Имперіи**. Въ этихъ видахъ МНОЮ утверждены Основныя Положенія 3-го февраля сего года, опредѣляющія правила объ изданіи общегосударственныхъ законовъ, касающихся Финляндіи. Въ порядкѣ, указанномъ симъ законодательнымъ актомъ, непоколебимымъ и впредь, получать дальнѣйшее направлеше труды чрезвычайнаго сейма и будутъ приняты въ соображеніе при окончательномъ начертаніи военнаго закона.

Ожидая отъ васъ настойчиваго образа дѣствій къ утверженію въ умахъ населенія края истиннаго значенія мѣръ, предпринимаемыхъ для укрѣпленія связи **Имперіи** и Великаго Княжества, Я надѣюсь, что вѣрноподданническая преданность финскаго народа, въ которой Я не сомнѣваюсь, будетъ засвидѣтельствована на дѣлѣ и облегчитъ вамъ исполненіе МОИХЪ предназначеній.

НИКОЛАЙ.

Настоящій Высочайшій Рескриптъ 8/20 іюня 1899 года переданъ въ Статсъ-Секретаріатъ Великаго Княжества Финляндскаго.

Suomenmaan Kenraalikuvernöörille.

Väliaikaisia valtiopäiviä viime Toukokuun 18 päivänä lopettaessanne saattoivat säätyjen edustajat Minun tiedokseni sen levottomuuden tunteen, minkä Suomen Suuriruhtinaanmaan asevelvollisuuden tulossa oleva muutos sekä tämän vuoden Helmikuun 3 päivänä annetun Julistuskirjan julkaiseminen heissä oli synnyttänyt.

Surukseni Minä näen maamarsalkan ja puhemiesten puheista, etteivät valtiosäädyt ole omistaneet itselleen niitä valtakunnan yleistä hyvää tarkoittavia näkökohtia, jotka tekevät nämä toimenpiteet välttämättömiksi, sekä ovat ottaneet lausuaksensa sopimattomia arvosteluja niistä. Minä annan teille toimeksi saattaa yleisesti tiedoksi että mainitut arvostelut ovat väärinä eivätkä sovellu siihen asiantilaan, joka on syntynyt tämän vuosisadan alusta ja jonka mukaan Suomi on osa Venäjän Valtakunnasta, siitä erottamaton.

Minä tahdon myöskin että Suomen kansa tietäisi että, kun Minä Valtaistuimelle noustessani otin pyhäksi velvollisuudekseni pitää huolta kaikkien Venäjän Vallan alaisten kansojen menestyksestä, Minä näin hyväksi säilyttää Suomelle sen sisäisen lainsäädännön erityisen järjestyksen, minkä Minun Korkeat Esi-isäni ovat maalle suoneet. Sen ohessa Minä olen perintönä menneeltä ajalta ottanut huolekseni varsinaisella lailla määrätä Suuriruhtinaanmaan suhteen Venäjän Keisarikuntaan. Siinä tarkoituksessa Minä olen vahvistanut tämän vuoden Helmikuun 3 p:nä annetut Perussäännökset, jotka määräävät missä järjestyksessä ne yleiset valtakunnanlait ovat annettavat, jotka koskevat Suomea. Mainitun lakisääteen kautta määrättyssä järjestyksessä, joka pysyy järkähtämättä vastaisuudessakin, ovat väliaikaisten valtiopäiväin työt edelleen käsiteltävät sekä otettavat huomioon sotilaslakia lopullisesti laadittaessa.

Odottaen teiltä väsymätöntä toimintaa siinä tarkoituksessa, että maan väestön mieliin kiintyisi niitten toimenpiteitten oikea merkitys, joihin ryhdytään Keisarikunnan ja Suuriruhtinaanmaan yhdysiteen lujentamiseksi, Minä toivon, että Suomen kansan alamainen uskollisuus, jota Minä en epäile, on näyttäytyvä teossa ja helpottava teille Minun ohjeitteni toimeenpanemista.

NIKOLAI.

To the Governor-General of Finland.

When you on the 18th of May declared the extraordinary Diet ended, the representatives of the Estates informed me about the feeling of anxiety brought to them by the forthcoming change of conscription in the Grand Duchy of Finland and the promulgation of the Manifesto given on the 3rd of February.

To my great sorrow, I observe of the addresses by the land marshal and the speakers of the Estates that the Estates have not been responsive to the perspectives for the common benefit of the Empire which have made these measures unavoidable, and thus have taken a role of expressing improper criticism about them. I order to you make it publicly known that the said criticism is wrong and is inconsistent with the fact, that Finland is part of the Russian Empire, thereof inseparable.

I also will, that the people of Finland is aware that when I ascended the Throne I assumed as my holy duty to take care of the well-being of all the peoples under Russian Sovereignty, and I also desired to preserve in Finland the distinct form of her internal legislation granted to the country by My High Forefathers. In addition to this I have, as a heritage from the past, undertaken the charge of explaining by means of legislation the relation between the Grand Duchy and the Russian Empire. To accomplish this, I have confirmed the Fundamental Rules given on the 3rd of February which describe the procedure to be followed when issuing general laws within the Empire which also are applicable in Finland. The work of the extraordinary Diet should be continued and the preparation of the final form of the conscription act should be done in accordance to the specific procedure expressed in this law, which itself will stand unfaltered now and in the future.

I expect you to work tirelessly, in demonstrating to the people of the country the true meaning of the measures taken to strengthen the bond between the Empire and the Grand Duchy, and I hope that the obedient allegiance of the Finnish people, about which I have no doubts, will be manifested in deeds and will bring you assistance in fulfilling My orders.

N I C H O L A S .